

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 253/09-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 10. septembra 2009 predbežne prerokoval sťažnosť E. L., V. K., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na ochranu vlastníctva podľa čl. 20 Ústavy Slovenskej republiky rozsudkom Okresného súdu Komárno č. k. 9 C 253/1995-432 z 15. februára 2006 a rozsudkom Krajského súdu v Nitre č. k. 6 Co 102/2006-473 z 30. januára 2007 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť E. L. o d m i e t a ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 5. augusta 2009 doručená sťažnosť E. L., V. K. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva na ochranu vlastníctva podľa čl. 20 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) rozsudkom Okresného súdu Komárno (ďalej len „okresný súd“) č. k. 9 C 253/1995-432 z 15. februára 2006 (ďalej len „rozsudok okresného súdu“) a rozsudkom Krajského súdu v Nitre (ďalej len „krajský súd“) č. k. 6 Co 102/2006-473 z 30. januára 2007 (ďalej len „rozsudok krajského súdu“).

Sťažovateľ v sťažnosti uviedol: „Na môj podnet podala moja advokátka JUDr. T. z K. písomným vyhotovením zo dňa 28. 05. 2008 Ústavnú sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy SR. Všetky príslušné doklady boli u menovanej advokátky a ja som čakal na riešenie zo strany Ústavného súdu SR. Za službu som jej vopred riadne zaplatil. Po mojom naliehaní o požiadavku mojej informovanosti vo veci mi advokátka dňa 20. júla 2009, teda tento mesiac, odovzdala kompletný spis. Na moje nemilé prekvapenie som sa zo spisu dozvedel, že Uznesením IV. ÚS 294/08-8 z 18. 09. 2008 Ústavný súd SR moju sťažnosť odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí. Moja advokátka bola vyzvaná Ústavným súdom na doplnenie podania v súlade s ust. § 20 a § 50 zákona č. 38/1993 Z. z., o čom som nebol informovaný a ona vo veci nekonala.

Senát Ústavného súdu moju sťažnosť teda odmietol z dôvodu, že mu neboli predložené predpísané sprievodné doklady a preto sa s meritom veci nezaoberal. Sťažnosť teda nebola odmietnutá z dôvodu, že bola podaná oneskorene alebo že je zjavne neopodstatnená tak, ako to má na mysli § 54 cit. zákona. Mám za to, že predmetným odmietnutím mi nebola odňatá možnosť domáhania sa môjho práva v tejto veci ďalším podaním, ktoré vykonávam osobne bez zastúpenia.

Som presvedčený, že právoplatnými rozhodnutiami Okresného súdu v Komárne a Krajského súdu v Nitre sa porušilo moje základné právo a nakoľko o ochrane tohto môjho práva nerozhoduje iný súd, nemám inú právnu možnosť ako postupovať opakovane v súlade s ust. § 51 ods. 1 v znení čl. 46 Ústavy SR a domáhať sa môjho práva v medziach zákona, ktorým je táto forma súdnej ochrany. Preto prosím, aby sa s mojou sťažnosťou Ústavný súd SR zaoberal vo veci...“

Sťažovateľ v ďalšom obsahu svojej sťažnosti podrobne poukázal na sporné vlastnícke a užívacie vzťahy k nehnuteľnostiam, ktorých posúdenie bolo predmetom súdneho konania vedeného okresným súdom pod sp. zn. 9 C 253/1995. Z obsahu sťažnosti a jej príloh je zrejmé, že sťažovateľ mal v označenom konaní postavenie navrhovateľa.

Sťažovateľ ďalej uviedol: „Okresný súd v Komárne svojim rozsudkom zn. 9C 253/95 pochybil... tak sa stalo, že... žalobu zamietol...

Nasledovalo moje odvolanie, kde som pochybenie súdu I. stupňa zreteľne označil...

Krajský súd v Nitre rozsudkom zn. 6Co 102/2006 rozsudok prvostupňového súdu potvrdil...

Medzičasom som podal proti napadnutým rozsudkom dovolanie ako aj podnet ako mimoriadne dovolanie pre porušenie zákona, ale povolané inštitúcie moje podania odmietli.“

Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd o jeho sťažnosti rozhodol takto:

„sťažnosti E. L... vyhovuje a vo svojom rozhodnutí vysloví, že právoplatným rozsudkom sp. zn. 9C 253/1995-432 Okresného súdu v Komárne a právoplatným rozsudkom sp. zn. 6Co 102/2006-473 Krajského súdu bolo porušené vlastnícke právo E. L. podľa čl. 20 prvej vety Ústavy SR a z toho dôvodu tieto rozhodnutia Okresného súdu v Komárne a Krajského súdu v Nitre zrušuje.

Súčasne prosím, aby Ústavný súd SR za obdobie od roku 1995 doteraz zohľadnil moje náklady a trable v rôznych konaniach vo veci samej tak, že v súlade s ust. čl. 127 ods. 3 Ústavy SR mi prizná primerané finančné zadostučinenie.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Ústavný súd predbežne prerokoval sťažnosť sťažovateľa podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde a skúmal, či neexistujú dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Sťažovateľ v dôvodoch svojej sťažnosti nepriamo uviedol, že túto sťažnosť podáva v súvislosti s porušením čl. 46 ústavy, keďže však v petite svojej sťažnosti porušenie čl. 46 ústavy nenamietal, ústavný súd ustálil, že sťažovateľom je namietané len porušenie jeho základného práva podľa čl. 20 ústavy označené v petite sťažnosti.

Podľa sťažovateľa k porušeniu ním označeného základného práva došlo právoplatnými rozsudkami, a to rozsudkom okresného súdu „*sp. zn. 9 C 253/1995-432*“ a rozsudkom krajského súdu „*sp. zn. 6 Co 102/2006-473*“. Z príloh sťažnosti vyplýva, že ide o rozsudok okresného súdu č. k. 9 C 253/1995-432 z 15. februára 2006 (ďalej len „rozsudok okresného súdu“) a rozsudok krajského súdu č. k. 6 Co 102/2006-473 z 30. januára 2007 (ďalej len „rozsudok krajského súdu“).

Okresný súd rozsudkom rozhodol o návrhu sťažovateľa podanom 28. decembra 1995, ktorým sa domáhal rozhodnutia vo veci sporných vlastníckych a užívacích práv k nehnuteľnostiam tak, že návrh sťažovateľa v časti zamietol a v ostatnej časti konanie zastavil a rozhodol aj o trovách konania.

Rozsudok okresného súdu bol v odvolaní napadnutej časti potvrdený rozsudkom krajského súdu.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti uviedol, že oba rozsudky (rozsudok okresného súdu aj rozsudok krajského súdu) sa stali právoplatnými, ale neuviedol ku ktorému dňu. Taktiež uviedol, že jeho dovolanie proti označeným rozsudkom, ako aj jeho podnet na podanie mimoriadneho dovolania proti označeným rozsudkom generálnym prokurátorom Slovenskej republiky boli odmietnuté.

Z obsahu príloh sťažnosti (z odpovede Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. Spr 351/08 z 3. júna 2008 na sťažnosť sťažovateľa adresovanú tomuto súdu z 18. mája 2008) vyplýva, že súdne konanie vo veci vedenej okresným súdom pod sp. zn. 9 C 253/1995 bolo právoplatne skončené 3. apríla 2007, a teda najneskôr k uvedenému dňu oba napadnuté rozsudky nadobudli právoplatnosť.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, ktorým malo byť spôsobené namietané porušenie základného práva. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo o inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde), pričom zákon o ústavnom súde neumožňuje zmeškanie tejto kogentnej lehoty odpustiť (pozri napr. IV. ÚS 14/03, III. ÚS 124/04).

Z uvedeného je zrejmé, že sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy nemožno považovať za časovo neobmedzený právny prostriedok ochrany základných práv alebo slobôd (napr. III. ÚS 114/03, IV. ÚS 236/03).

V súvislosti s uvedeným ústavný súd konštatuje, že sťažovateľ sťažnosťou namietal porušenie svojho základného práva rozsudkom okresného súdu a krajského súdu v čase presahujúcim dva mesiace od nadobudnutia právoplatnosti týchto rozsudkov najneskôr dňom 3. apríla 2007 do doručenia sťažnosti ústavnému súdu 5. augusta 2009.

Vzhľadom na túto skutočnosť ústavný súd sťažnosť pri predbežnom prerokovaní

odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako podanú oneskorene (§ 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde).

Ústavný súd poznamenáva, že vo vzťahu k časti sťažnosti smerujúcej proti rozsudku okresného súdu je daný aj dôvod na odmietnutie sťažnosti pre nedostatok právomoci ústavného súdu, pretože preskúmanie tohto rozsudku bolo v právomoci krajského súdu v konaní o odvolaní.

Sťažovateľ poukazoval na to, že v dôsledku nenáležitého postupu jeho advokátky bola jeho predchádzajúca sťažnosť smerujúca proti totožným rozsudkom ako táto sťažnosť odmietnutá pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí (uznesenie ústavného súdu č. k. IV. ÚS 294/08-8 z 18. septembra 2008).

V závere ústavný súd preto uvádza, že samotné odmietnutie predchádzajúcej sťažnosti sťažovateľa pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí síce nevytvára prekážku už rozhodnutej veci pre konanie ústavného súdu o tejto sťažnosti, avšak neovplyvňuje objektívne plynutie a uplynutie dvojmesačnej lehoty na podanie sťažnosti ústavnému súdu podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. V danom prípade dvojmesačná lehota na podanie sťažnosti začala plynúť odo dňa nadobudnutia právoplatnosti napadnutých rozsudkov.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti sa ústavný súd ďalšími nárokmi sťažovateľa nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. septembra 2009